

3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende, hvad [...] skal der [da] forstås ved »pålagt« i sjette direktivs artikel 28b, punkt A, stk. 2, første punktum [(in fine)]: opførelse på den ved lov krævede momsangivelse af den moms, der er skyldig i ankomstmedlemsstaten for erhvervelsen inden for Fællesskabet, eller — [i mangel af en sådan opførelse] — også de foranstaltninger, som afgiftsmyndighederne i ankomstmedlemsstaten træffer for at berigtige forholdet? Har det for besvarelsen af dette spørgsmål nogen betydning, om den pågældende transaktion er et led i en kæde af operationer med henblik på at begå momssvig i ankomstlandet, og den afgiftspligtige havde eller burde have kendskab hertil?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 18. marts 2013 — Staatssecretaris van Economische Zaken og Staatssecretaris van Financiën, den anden part: Q

(Sag C-133/13)

(2013/C 171/25)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Economische Zaken og Staatssecretaris van Financiën

Den anden part: Q

Præjudicielle spørgsmål

1) Udgør formålet om at bevare nationale naturskønne områder og kulturhistoriske arv, som er genstand for Natuurschoonwet af 1928 [lov om naturskønne områder af 1928], et tvingende alment hensyn, der begrundes en ordning, hvorefter en fritagelse for gaveafgift (skattefordel) begrænses til landejendomme, der er beliggende i Nederlandene?

2) a) Kan myndighederne i en medlemsstat i forbindelse med efterprøvelsen af, om faste ejendomme, der er beliggende i en anden medlemsstat, kan betegnes som en landejendom som omhandlet i Natuurschoonwet af 1928, påberåbe sig Rådets direktiv 2010/24/EU ⁽¹⁾ af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger med henblik på at modtage bistand fra de medlemsstater, hvor disse faste ejendomme er belig-

gende, når betegnelsen som landejendom på grundlag af denne lov indebærer, at der indrømmes fritagelse for betaling af den gaveafgift, der skulle betales på det tidspunkt, hvor den omhandlede faste ejendom blev givet som gave?

b) Såfremt spørgsmål 2a besvares bekræftende, spørges: skal begrebet »administrativ undersøgelse« i artikel 3, nr. 7), i Rådets direktiv 2011/16/EU ⁽²⁾ af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF fortolkes således, at det også omfatter kontrol på stedet?

c) Såfremt spørgsmål 2b besvares bekræftende, spørges: kan der til præcisering af begrebet »administrative undersøgelser« i artikel 5, stk. 1, i Rådets direktiv 2010/24/EU af 16. marts 2010 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger henvises til definitionen af begrebet »administrativ undersøgelse« i artikel 3, nr. 7), i Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF?

3) Såfremt spørgsmål 2a, 2b eller 2c besvares benægtende, spørges: skal princippet om loyalt samarbejde, som er forankret i artikel 4, stk. 3, TEU, i sammenhæng med artikel 167, stk. 2, TEUF fortolkes således, at det medfører, at når en medlemsstat anmoder en anden medlemsstat om samarbejde ved efterprøvelsen af, om en fast ejendom, der er beliggende i denne anden medlemsstat, kan betegnes som en landejendom som omhandlet i en lov, der har til formål at bevare og beskytte nationale naturskønne områder og kulturhistoriske arv, er den anmodede medlemsstat forpligtet til dette samarbejde?

4) Kan en restriktion for de frie kapitalbevægelser begrundes under påberåbelse af hensynet til at sikre en effektiv skattekontrol, når denne effektive kontrol alene forekommer at være i fare som følge af den omstændighed, at de nationale myndigheder i en periode på 25 år i henhold til artikel 7, stk. 1, i Natuurschoonwet af 1928 skal rejse til en anden medlemsstat for der at gennemføre de nødvendige kontroller?

⁽¹⁾ EUT L 84, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 64, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 18. marts 2013 — Szatmári Malom kft mod Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

(Sag C-135/13)

(2013/C 171/26)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Szatmári Malom kft

Sagsøgt: Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal Központi Szerve

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter begrebet generel forbedring af landbrugsbedriftens resultater som omhandlet i artikel 26, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 den situation, at virksomheden uden at forøge den allerede eksisterende kapacitet og ved at lukke gamle bedrifter ønsker at oprette en ny bedrift?
- 2) Kan den af sagsøgeren planlagte investering anses for en investering, som tilsigter generelt at forbedre virksomhedens resultater som omhandlet i artikel 20, litra b), nr. iii), og artikel 28, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 ⁽¹⁾?
- 3) Er artikel 6, stk. 3, i dekret nr. 47/2008 af 17. april 2008 fra ministeriet for landbrug og udvikling af landdistrikterne forenelig med artikel 28, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005, for så vidt som den hvad angår møllebedrifter kun indeholder bestemmelser om støtte til foranstaltninger, der er rettet mod en modernisering af allerede eksisterende kapacitet? Tillader nævnte forordning vedtagelse af en national lovgivning, som ud fra økonomiske betragtninger udelukker tildeling af støtte til visse udviklingsforanstaltninger?

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 af 20.9.2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), EUT L 277, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bayerisches Verwaltungsgericht München (Tyskland) den 18. marts 2013 — Herbaria Kräuterparadies GmbH mod Freistaat Bayern

(Sag C-137/13)

(2013/C 171/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bayerisches Verwaltungsgericht München

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herbaria Kräuterparadies GmbH

Sagsøgt: Freistaat Bayern

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 ⁽¹⁾ fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer kun er et lovmæssigt krav, såfremt en EU-retlig eller en med EU-retten forenelig national bestemmelse vedrørende den fødevarer, som de nævnte stoffer skal tilsættes, direkte foreskriver tilsætningen af de nævnte stoffer eller i det mindste angiver et minimumsindhold for de nævnte stoffer, der skal tilsættes?
- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer også er et lovmæssigt krav i de tilfælde, hvor markedsføringen af en fødevarer som kosttilskud eller under anvendelse af sundhedsanprisninger, uden at mindst et af de nævnte stoffer er tilsat, ville være misvisende og vildledende for forbrugerne, da fødevarer på grund af for lav koncentration af et af de nævnte stoffer ikke kan opfylde sit anvendelsesformål som næringsmiddel henholdsvis det anvendelsesformål, der kommer til udtryk i sundhedsanprisningen af den?
- 3) Såfremt spørgsmål 1 besvares benægtende: Skal artikel 27, stk. 1, litra f), i forordning (EF) nr. 889/2008 fortolkes således, at anvendelsen af de nævnte stoffer også er et lovmæssigt krav i de tilfælde, hvor en bestemt sundhedsanprisning kun må anvendes på fødevarer, som indeholder en bestemt, såkaldt betydelig mængde af mindst et af de nævnte stoffer?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 889/2008 af 5.9.2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter, for så vidt angår økologisk produktion, mærkning og kontrol, EUT L 250, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 19. marts 2013 — Naime Dogan mod Bundesrepublik Deutschland

(Sag C-138/13)

(2013/C 171/28)

Processprog: Tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Naime Dogan

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland